

# РЕШЕНИЕ

№ 989

гр. Пловдив, 17.05.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васил Ал. Тасев

при участието на секретаря Ваня Д. Койчева  
като разгледа докладваното от Васил Ал. Тасев Административно  
наказателно дело № 20215330203086 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 567156-F578494/23.03.2021г., издадено от Заместник Директор на ТД на НАП гр. Пловдив, съгласно заповед на изпълнителния директор на НАП за упълномощаване на АНО № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020г., с което на „АТИК” ООД, ЕИК: 115001835, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Никола Обретенов“ № 21, представлявано от Г. Н. Г., на основание чл.182, ал.2 от Закон за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, е наложено административно наказание – ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер на 1778.96 лева, за нарушение на чл.78, ал.2 от ЗДДС, вр. чл.78, ал.3 от ЗДДС и чл. 124, ал. 5 от ЗДДС.

Жалбоподателят, по изложени в жалбата си съображения и в съдебно заседание чрез процесуалния си представител адв. Р., моли съда да отмени процесното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно. Претендират се разноските по делото за адвокатски хонорар.

Въззиваемата страна, редовно призована в съдебно заседание се представлява от \*\*\*\*\* М.. Ангажира становище за правилност и

законосъобразност на издаденото наказателно постановление, съответно моли жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира разносните по делото за \*\*\*\*\*ско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и във връзка с направеното оплакване, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в законоустановения срок при наличие на правен интерес, поради което същата е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От фактическа страна съдът установи следното:

Процесното наказателно постановление било издадено за това, че дружеството-жалбоподател „АТИК“ ООД, ЕИК 115001835, в качеството си на регистрирано по ЗДДС лице, като получател на кредитно известие по чл.115, ал.1 от ЗДДС № 0010910778/31.05.2020г. с данъчна основа в размер на 35579.17 лв. и ДДС в размер на 7115.83 лв., не е отразило същото в дневника за покупки с противоположен знак/минусов знак за съответния данъчен период - м.05.2020г. и в подадената в ТД на НАП Пловдив СД с вх. № 16004331414/12.06.2020г. или най-късно до 15.06.2020г. /14.06.2020г. неработен ден/. Кредитното известие било издадено от доставчик „ВИП ДЕЛИВЪРИ“ ЕООД с ЕИК по Булстат 203166043 с предмет недоставена стока-хранителни стоки. „АТИК“ ООД, ЕИК 115001835, е следвало да декларира полученото кредитно известие с минусов знак в дневника за покупки за периода м.05.2020 г. и в подадената в ТД на НАП Пловдив СД с вх. №16004331414/12.06.2020г.

Недекларирането на кредитно известие № 0010910778/31.05.2020г. е довело до определяне на резултат за периода „ДДС за внасяне" за м.05.2020г. в по-малък размер, а именно - 45347,86лв. Съответно при деклариране в срок на кредитното известие резултата би бил ДДС за внасяне с 7115.83 лева повече. Кредитното известие е отразено в дневника за покупки за следващия данъчен период м. 06.2020г. в подадената СД за ДДС в ТД на НАП Пловдив СД 16004356656/10.07.2020г.

Прието било, че нарушението е извършено на 16.06.2020. Нарушението било извършено на 16.06.2020г. и установено на 08.10.2020г., когато са представени документи във връзка с изпратено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от ЗЛ № П-16001620129445-040-001/07.10.2020г., в хода на проверката за установяване на факти и

обстоятелства, възложена с Резолюция за извършване на проверка № П-16001620129445-ОРП-001/06.08.2020г

Констатациите били определени като нарушение чл.78, ал.2 от ЗДДС, вр. чл.78, ал.3 от ЗДДС и чл. 124, ал. 5 от ЗДДС. Той бил подписан от жалбоподателя без възражения, но в последствие били депозиран писмени възражения, които обаче административнонаказващият /АНО/ орган счел за неоснователни, като въз основа на така съставения акт издал обжалваното наказателно постановление.

Описаната по - горе фактическа обстановка се установява от разпитания в качеството на свидетел – П.К., от показанията на свид. М. С. и свид. И.Г., както и от приложените по преписката писмени доказателства, с изключение на приемо-предавателния протокол от 19.06.2020г.

В показанията си актосъставителят К. потвърждава авторството на АУАН и направените в него констатации. По отношение на допуснатото нарушение, е получил обяснение, че е по причина на късно получено кредитно известие. Същите се ползват с доверие и се приемат, дотолкова, доколкото не си противоречат с писмените доказателства по делото и служат за установяване на обективната истина.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетелите М. и Г., в частта, в която са непротиворечиви и еднопосочни, относно момента на получаване на процесното кредитно известие на 19.06.2020г. и фактът, че било представено от издателя му със закъснение. От своя страна Г. обяснява, че когато плащат, плащат по фактури за определена стойност, а кредитното известие намалява сумата на фактурите и съответно плащат по-малко и да е сторено в срок. По отношение на кредитното известие от 31 май, обяснява, че го е платил по-късно, на следващия петък, защото сутринта на 19.06.2020г. плащането вече е минало. В останалата част, относно авторството на приемо-предавателния протокол от 19.06.2021г. показанията на двамата свидетели не си съответстват, като съдът отчита този факт на заинтересоваността им от изхода на делото и трудовата им ангажираност със жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

АУАН и НП са издадени от компетентни органи, видно от приложената по административната преписка оправомощителна заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на Изпълнителния директор на НАП. Същите са в

съответствие със сроковете по чл. 34 от ЗАНН за данъчни нарушения, предвид Резолюция № П-16001620129445-ОРП-001/ 06.08.2020г. на Началник сектор при ТД на НАП-Пловдив, определяща срок за извършване на проверка по установяване на факти и обстоятелства на дружеството в срок до 07.10.2020г. Искането за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице № П-16001620129445-040-001 е от 07.10.2020г., в отговор, на което дружеството-жалбоподател е представило документи, на практика е изпратено от контролните органи в срока на резолюцията при налични контролни основателни функции и правомощия за това. Нарушението е установено на 8.10.2020г., когато изисканите документи са били представени. АУАН е съставен на 04.11.2020г., а НП на 23.03.2021г., т.е. при съблюдаване спазването на законоустановените срокове по чл.34 от ЗАНН.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за некомпетентност на наказващия орган. Съгласно чл. 193, ал. 2 от ЗДДС изпълнителния директор има право да оправомощи длъжностно лице, определено от него за издаване на НП. В тази връзка по преписката е приложена оправомощителна заповед, от която е видно, че зам. - директора на ТД на НАП Пловдив е надлежно оправомощен като наказващ орган за издаване на наказателни постановления за нарушения по чл. 182 от ЗДДС.

В конкретния случай отговорността на дружеството-жалбоподател е ангажирана за нарушение по чл.78, ал.2 от ЗДДС, вр. чл.78, ал.3 от ЗДДС и чл. 124, ал. 5 от ЗДДС.

Въпреки установеното, съдът намира, че процесното наказателно постановление следва да бъде отменено, поради недоказване на всички съставомерни факти от състава на вмененото административно нарушение.

В тази връзка изцяло се споделят възраженията на жалбоподателя, че фактическият състав на нарушението по чл.124, ал.5 от ЗДДС включва не само издаването на кредитното известие, но и неговото реално получаване от адресата и данъчно задълженото лице. Това следва от изричния текст на горесцитираната разпоредба „регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени“. Т.е. задължението за отразяване би било налично и релевантно, само ако кредитните известия са получени от данъчно задълженото лице в месеца на издаването им, в противен случай би се стигнало до обективно невъзможно за изпълнение задължение, като фактът на

получаването на кредитното известие от регистрираното лице няма отношение към субективната страна на нарушението, а единствено към обективната страна.

Реалното получаване на кредитното известие, като елемент от фактическия състав на чл.124, ал.5 от ЗДДС, намира категорична опора и в трайно установената практика на Върховен административен съд: Решение № 15442 от 14.12.2020г. по адм. дело № 8391/2020г., Решение № 6188 от 25.05.2016г. по адм. дело № 1952/2015г., Решение № 13290 от 08.12.2015г. по адм. дело № 15523/2014г., Решение № 2512 от 08.03.2016г. по адм. дело № 15565/2014г., Решение № 16902 от 17.12.2013г. по адм. дело № 4780/2013г., Решение № 11769 от 06.11.2015г. по адм. дело № 4412/2014г. В тази посока са и постановените решения на най-актуалната практика административните съдилища на различни съдебни райони: Решение № 147 от 20.12.2021г. по к.а.н.д. № 128/2021г. на Административен съд – Кърджали; Решение от 21.06.2021г. по к.а.н.д. № 10139/2021г. на Административен съд – Велико Търново, Решение № 2531 от 30.11.2015г. по к.а.н.д. № 2953/2015г. на Административен съд – Варна, Решение № 351 от 24.06.2020г. по к.а.н.д. № 198/2020г. на Административен съд – Пазарджик.

Нещо повече, в съответствие с показанията на Г., относно плащанията на дружеството, по делото е ангажирано прието и кредитирано от съда писмено доказателство - извлечение за извършени плащания 10 броя през месец юни 2020 г., от които се установява, че въпросното кредитно известие е прихванато от плащанията на 26.06.2020г. Между двете дружества от 05.06-26.06.20г. са извършени множество плащания на други фактури, от които няма прихващане на това кредитно известие. Датата на плащане от 26.06.2020г. на практика е в съответствие с посоченото от свид. Г. и политиката за плащане на дружеството всеки петък, като липсата на прихващане от стойността на кредитното известие от предния петък на 19.06. след като вече са били извършени плащанията по предходни документи, обяснява моментът на получаването му.

С оглед гореизложеното настоящата съдебна инстанция приема, че за да бъде съставомерно деянието на посочената в акта и постановлението дата – 16.06.2020г., следва да е несъмнено установено по делото, че процесното кредитно известие е получено в същия месец, за който е издадено, а именно месец май 2020г. или поне до края на срока за отразяване до 15.06.2020г. Това

обстоятелство не само не беше доказано от страна на наказващия орган, но и не се описва/ твърди за конкретния момент нито в обстоятелствената част на АУАН и НП, нито в протокол за извършена проверка. Напротив, показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели К., С. и Г. са еднопосочни, по отношение на обстоятелството, че процесното кредитно известие е получено със закъснение, като свид. С. и Г. конкретизират датата 19.06.2020г., а актосъставителят К. също сочи, че е получил като обяснение закъснението на документа от издателя му. Ето защо, в случая, макар да не се ползва с доверие от съда приложения по делото приемо-предавателен протокол от 19.06.2020г., доколкото не се установява с категоричност, поради разминаване и противоречие в показанията на Г. и С., за това към кой момент е съставен /при получаване на кредитното известие или е нарочно съставен от дружеството, за да затвърди закъснението за представяне от издателя, същият е ангажиран едва с възражението срещу АУАН, на практика е без значение, доколкото се установява реално закъснение от „ВИП ДЕЛИВЪРИ“ ЕООД от посоченото в свидетелските показания, като не са събрани никакви доказателства от наказващия орган, че кредитното известие от 31.05.2020г. реално е получено от „АТИК“ ООД своевременно, за да го отрази до 15.06.2020г. Именно наказващият орган е този, който носи доказателствената тежест и който трябва да докаже, че е извършено административно нарушение. Недопустимо е административнонаказателната отговорност на дружеството да се ослани на предположения и гадания и да не са ясни и точни всички съставомерни елементи от състава на нарушението, формиращи рамката на административното обвинение, с което пряко се засяга правото на защита на наказаното лице.

Ето защо, предвид горното и основателността на направеното в тази посока от жалбоподателя възражение, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено като необосновано и незаконосъобразно.

По отношение на разноските:

На основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН страните в съдебните производства имат право на разноски по реда на АПК. По този повод е направено своевременно искане от жалбоподателя, ангажирани са и доказателства за реално разходени средства за адвокатско възнаграждение по случая в размер на 380 лева, видно от приложения договор за правна защита и съдействие. В

същия е записано, че възнаграждението от конкретната сума е изплатено в брой при подписването му, като в тази си част представлява разписка за заплащането на хонорара. Ето защо, предвид отмяната на обжалваното наказателно постановление и изложените по-горе съображения, съдът намира за основателна претенцията на жалбоподателя до коментирания размер, като следва да се осъди въззиваемата страна Национална агенция по приходите за тази сума. С оглед изхода на делото, за неоснователно се намира искането на въззиваемата страна за присъждане на разноски за \*\*\*\*\*ска защита.

Мотивиран от изложеното на основание чл. 63, ал. 1, вр. ал.2, т.1 от ЗАНН и на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН, съдът

## **РЕШИ:**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 567156-F578494/23.03.2021г., издадено от Заместник Директор на ТД на НАП гр. Пловдив, съгласно заповед на изпълнителния директор на НАП за упълномощаване на АНО № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020г., с което на „АТИК” ООД, ЕИК: 115001835, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Никола Обретенов“ № 21, представлявано от Г. Н. Г., на основание чл.182, ал.2 от Закон за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, е наложено административно наказание – ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер на 1778.96 лева, за нарушение на чл.78, ал.2 от ЗДДС, вр. чл.78, ал.3 от ЗДДС и чл. 124, ал. 5 от ЗДДС.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите БУЛСТАТ 131063188 ДА ЗАПЛАТИ на „АТИК” ООД, ЕИК: 115001835, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Никола Обретенов“ № 21, представлявано от Г. Н. Г., сумата от 380 лева, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд- Пловдив.

**Съдия при Районен съд – Пловдив:** \_\_\_\_\_